

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Tožba, vložena 12. julija 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-370/11)

(2011/C 290/02)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: W. Mölls, zastopnik)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožeče stranke

Komisija Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Kraljevina Belgija ni izpolnila obveznosti iz člena 36 in člena 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ker je ohranila pravila, po katerih presežek iz prevrednotenja, realiziran pri odkupu delnic kolektivnih naložbenih podjetij, ki niso odobreni v smislu Direktive 85/611/EGS⁽¹⁾, ni obdavčen, če imajo ti podjetji sedež v Belgiji, medtem ko je presežek iz prevrednotenja, realiziran pri odkupu delnic takih podjetij s sedežem na Norveškem ali Islandiji, obdavčen;

— Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja zadevne nacionalne določbe, ker odvrta belgijske rezidente od vlaganj v kolektivne naložbene projekte s sedežem na Norveškem ali Islandiji, saj presežek iz prevrednotenja, realiziran pri odkupu delnic teh podjetij, ne more biti predmet davčne oprostitve, ki pa velja za presežek iz prevrednotenja, realiziran pri odkupu delnic kolektivnega naložbenega podjetja s sedežem v Belgiji.

Komisija trdi, da tako razlikovanje omejuje prosti pretok kapitala, ki ga zagotavlja člen 40 Sporazuma EGP. Ravno tako ovira svobodno opravljanje storitev, kar pomeni kršitev člena 36 Sporazuma EGP.

V zvezi s trditvami belgijskih organov Komisija navaja, prvič, da razlikovanje, ki je uvedeno z belgijsko zakonodajo znotraj kategorije kolektivnih naložbenih podjetij s sedežem v Evropski uniji, to je razlikovanje glede na to, ali so odobreni v smislu Direktive 85/611/EGS, ni predmet te tožbe. Drugič in tretjič, Komisija nasprotuje argumentaciji, da so zgoraj navedeni ukrepi utemeljeni z razlogi, ki so povezani z učinkovitostjo davčnega nadzora oziroma neobstoje mehanizmov za izmenjavo informacij. Komisija v zvezi s tem ugotavlja, da so Belgija, Norveška in Islandija ratificirale Konvencijo o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah, ki je bila pripravljena v okviru Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj ter Sveta Evrope, in da konvencija o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki jo je Belgija sklenila z Norveško oziroma Islandijo, predvideva mehanizme za izmenjavo informacij med temi državami.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 375, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 18. julija 2011 vložilo Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španija) – International Bingo Technology, S.A proti Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

(Zadeva C-377/11)

(2011/C 290/03)

*Jezik postopka: španščina***Predložitev sodišče**

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: International Bingo Technology, S.A.

Tožena stranka: Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali dejstvo, da igralci binga plačajo del cene kartic, ki ustreza nagradam, pomeni dejansko potrošnjo blaga ali storitev za namene nastanka obdavčljivega dogodka DDV?
2. Ali je treba člen 11(A)(1)(a) v povezavi s členoma 17(5) in 19(1) Šeste direktive ⁽¹⁾, za namene pravil glede imenovalca pri izračunu odstotka deleža razlagati tako, da določa tako stopnjo harmonizacije, ki preprečuje, da bi se v različnih državah članicah na zakonodajni ali sodni ravni sprejele različne rešitve, na primer da bi se v davčno osnovo DDV vključil del cene kartic, namenjen izplačilu nagrad?
3. Ali je treba člen 11(A)(1)(a) v povezavi s členoma 17(5) in 19(1) Šeste direktive za namene določitve imenovalca pri izračunu odstotka deleža razlagati tako, da nasprotuje nacionalni sodni praksi, ki v primeru igre bingo v davčno osnovo DDV vključuje znesek, ki ustreza znesku nagrad, ki so ga vplačali igralci prek nakupa kartic?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, UL L 145, str. 1 – EE 09/01, str. 54.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Mercantil de Barcelona (Španija) 18. julija 2011 – Manuel Mesa Bertrán in Cristina Farrán Morenilla proti Novacaixagalicia

(Zadeva C-381/11)

(2011/C 290/04)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado Mercantil de Barcelona

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Manuel Mesa Bertrán in Cristina Farrán Morenilla

Tožena stranka: Novacaixagalicia

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je posel o zamenjavi za kritje tveganja sprememb obrestne mere („interest rate swap“), ki ga kreditna institucija

ponudi stranki, s katero je predhodno podpisala hipotekarno kreditno pogodbo, treba šteti za storitev investicijskega svetovanja v smislu člena 4(1)(1) Direktive MiFID ⁽¹⁾?

2. Ali opustitev preizkusa primernosti iz člena 19(4) navedene direktive, ki ga kreditna institucija opravi za malega vlagatelja, pomeni absolutno ničnost pogodbe o poslu zamenjave, ki sta jo sklenila vlagatelj in svetovalna kreditna institucija?
3. Če se storitev, ki je bila opravljena v skladu z navedenimi pogoji, ne šteje za storitev investicijskega svetovanja, ali že sam nakup kompleksnega finančnega instrumenta, kot je posel zamenjave glede obrestnih mer, ob opustitvi preizkusa ustreznosti iz člena 19(5) Direktive MiFID iz razlogov, za katere je odgovorna kreditna institucija, pomeni absolutno ničnost pogodbe o poslu zamenjave, ki je bila sklenjena s to kreditno institucijo?
4. Ali je v skladu s členom 19(9) Direktive MiFID že samo dejstvo, da kreditna institucija ponudi kompleksen finančni instrument, ki je povezan s hipotekarnim posojilom, zadosten razlog za izključitev obveznosti izvedbe preizkusov primernosti in ustreznosti iz navedenega člena 19, ki jih kreditna institucija mora opraviti za malega vlagatelja?
5. Ali je za izključitev obveznosti, ki jih določa člen 19 Direktive MiFID, potrebno, da je finančni proizvod, s katerim je povezan ponujeni finančni instrument, podvržen pravnim standardom o zaščiti vlagatelja, ki so primerljivi s tistimi, ki jih zahteva navedena direktiva?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social de Barcelona (Španija) 19. julija 2011 – Isabel Elbal Moreno proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Zadeva C-385/11)

(2011/C 290/05)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social de Barcelona

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Isabel Elbal Moreno

Toženi stranki: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)